

พระราชบัญญัติ

เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของ
สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ
กรรมการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินประจำ
ตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นสองพันบาท กับเงินค่ารับรองเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองตามมาตรา ๔ ไม่มีสิทธิได้รับเงินตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา หรือพระบรมราชโองการประกาศเรียกประชุมรัฐสภา ให้ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งสถนที่อยู่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะครั้งแรกจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภาเป็นสถนที่อยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา หรือเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาหรือเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา หรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาจัดใบเบิกทางโดยสารรถไฟรถยนต์ประจำทางและเครื่องบิน ให้แก่ประธานวุฒิสภา ประธานสภา

ผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อใช้ในการเดินทาง ไปปฏิบัติหน้าที่นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา”

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในส่วนที่เกี่ยวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวมาใช้บังคับแก่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม โดยให้ประธานวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้รับสิทธิเช่นเดียวกับประธานศาลฎีกา ส่วนรองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับสิทธิเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองหรือเงินประจำตำแหน่ง แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรองและเงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัย นับแต่วันเลือกตั้ง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ทิณสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้สิ้นสุดลงแล้ว และมาตรา ๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับได้มีการแต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรตามบทบัญญัติ มาตรา ๑๐๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้